

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Noul nostru Arhiepiscop în fața M. S. Regelui Carol II.

În sfârșit, după atâtea așteptări, ivite în urma împrejurărilor, a sosit și pentru fiica Episcopiei noastre înființate de curând: a Maramureșului, — ziua mult dorită. Marți, în ziua de 25 Noembrie a. c., la ora 12, noul nostru Arhiepiscop: S. Sa Dr. Alexandru Rusu, s'a înfățișat la palatul regal din Calea Victoriei, pentru a depune jurământul de credință: M. Sa Regelui Carol II., — însoțit fiind de I. P. Sa Episcopul Dr. Iuliu Hossu. Primit fiind cu mare alaiu sărbătoresc în palatul domnesc, M. Sa Regele, având alături doi înalți sfințici ai Țării, D. prim-ministru G. Mironescu și D. ministru al cultelor N. Costăchescu, — în fața crucii și a sfintei evanghelii păzite de protopopul nostru din București: G. Dănilă, — a ascultat cuvintele rânduelii jurământului, rostite limpede și hotărît din partea noului Arhiepiscop. Și au fost acele, clipe rare, cari au apăsât din greu în cumpăna vremii. Prin ele s'a pus piatra prețioasă de temelie, a Vlădiciei Românilor uniți în credință cu Roma, din Maramureș. Din acest deosebit prilej, noi Românii acestor plaiuri, cu adâncă încredere și supunere fiască, într'un glas, — zicem din inimă: Marelui nostru Păstor: „Întru mulți ani Stăpâne!”

Lăsăm să urmeze: Cuvântul M. S. Regelui: Carol II. și al noului nostru Arhiepiscop, rostite din acest prilej.

Cuvântul Regelui:

Depunând astăzi jurământul de credință către Suveran, ca primul episcop al noii Episcopii românești a Maramureșului, puneți prin aceasta, piatra ei de temelie.

Salutând pe Prea Sfinția Voastră ca

primul păstor al ei, salut această nouă dieceză cu ferma convingere, că în regiunea în care veți păstori, veți putea afirma încă odată (dacă mai este nevoie), că acel ținut din care au descălecat primii Domnitori ai Moldovei, a fost și va fi veșnic românesc.

Trecutul Prea Sfinției Voastre de cultură, este pentru mine cea mai sigură cheazășie, că pelângă cuvântul Domnului veți duce și acela al culturii Neamului.

Ați profesat atâtea ani în acel Blaj, din care au eșit atât de frumoase figuri ale renașterii românești, încât nu se poate să nu duceți în sufletul Prea Sfinției Voastre și o parte din acest suflet al trecutului nostru.

În aceste vremuri, când viața de toate zilele întâmpină din ce în ce mai mari greutăți, venirea în acele regiuni a unui Episcop așa de bine pregătit din punct de vedere al culturii, trebuie să fie un sprijin, atât pentru populațiune, cât și pentru acei care reprezintă autoritatea.

Aveți o misiune frumoasă, o misiune de pace, o misiune de luminare și de îndrumare, pe care sunt convins, că o veți îndeplini cu toată grija.

În aceste simțeminte, urez Prea Sfinției Voastre o păstorie lungă și binecuvântată întru Domnul.

Omagiul Arhiepiscopului:

SIRE,

Vă mulțumesc, din tot sufletul, pentru înalta grație de a mă fi admis azi la depunerea jurământului de credință, prin care mi-se deschide putința de a mă lega statornic de Clerul și credincioșii iubii din noua Eparhie al cărei episcop am fost nu-

mit, după agreementul dat de guvernul Majestății Voastre, din partea Sfântului Scaun al Romei.

Legată organic de mitropolia română unită a Blajului, în sânul căreia s'a constituit ca o nouă familie, Eparhia Maramureșului participă, în chip firesc, la întreg patrimoniul hărăzit acesteia de mării ei întemeietori și îndrumători. Dragostea înflăcărată de neam și de lege, care după mărturia tuturor, cărturarilor noștri, a fost totdeauna în tradiția bisericii Blajului, trece integrală și în moștenirea pe care o primește, drept zestre, noua Eparhie a Maramureșului. Insuflețită și de tradiția marilor voievozi descălecători și întemeietori de țară — prin grija cărora Maramureșul a mai fost și în trecut leagănul unei Episcopii românești de mare folos pentru neam — noua eparhie Vă făgăduiește, Sire, prin mine, întâiul ei episcop român-unit, să păstreze neștirbită moștenirea primită, și să o sporească după putere în linia dreaptă a tradiției, mai mult decât biseculare, a Mitropoliei de care este legată. Vă făgăduiește a pași, mereu și fără nici o șovăire, pe urmele luminoase ale marelui ctitor al școlilor Blajului, Episcopul Petre Pavel Aron, care în drumul său de apostolie românească „spre marginea Maramureșului“ și-a dat obștescul sfârșit la 9 Martie 1864 într'o mănăstire din orașul Baia Mare, unde s'a fixat sediul noii Eparhii a Maramureșului vechiu și istoric.

SIRE

Întâiul Sinod sub prezidiul actualului Mitropolit al Blajului, la a cărui instalare, dela 1 Ianuarie 1920, ați participat, din încredințarea gloriosului Vostru Părinte, și Majestatea Voastră, a primit cu urale nesfârșite și a hotărât să taie în piatră aprecierea atât de elogioasă pe care Majestatea Voastră a făcut-o atunci bisericii noastre. Cu aceeași insuflețire a fost ea înviată, și răspândită în toată țara de presa bisericească noastră, și în legătură cu actul marelui dela 8 Iunie 1930. Și dacă am ținut să Vă reamintesc, Sire, și cu acest prilej ceea ce văntare, pentru noi în veci neuitată, este numai pentru a-mi arăta încrederea cea mai nestrămutată în sprijinul înalt și înțelegător pe care Majestatea Voastră ocrotitor luminat a tot ce este nobil și frumos în această țară, va ști să nu-l subtragă, nici de acum înainte, bisericii pe care o repre-

zintă, ajutor, pentru care n'am cuvinte să Vă mulțumesc de ajuns, cu suflet de supus loial al Majestății Voastre.

Să trăiți, Sire, întru lungime de zile!

„Fățarnicior, fieștecarele din voi au nu-și desleagă Sâmbăta boul său sau asinul său dela iesle și-l duce de-l adapă?“ (Luca 13. 15).

Omul în calea vieții sale întâlnește mulți ghimpi, cari îi fac durere. Unele din durerile ce ne ajung, vin din pedeapsă pentru neascultare față de legile lui Dumnezeu; din răutatea oamenilor cari ne vrăjmășesc; dar nici pe una nu o simțim mai adânc decât pe ceea ce vine din fățarnicie. Pentru că nimica nu te doare mai mult, decât când vezi, că ceice trebuie să-ți fie prieteni și ajutor, pentru binele ce li-l-ai făcut, pela spate vreau să te nimicească, cu minciuna, că ai fi un păcătos. Nici Dl. Nostru Isus Hristos n'a fost cruțat de înșepăturile acestui ghimpe, pentru că tocmai atunci, când săvârșia cele mai minunate fapte de binefacere, fariseii și cărturarii îi găseau vina, că le face Sâmbăta.

Noi cei de azi, cunoaștem un așezământ sfânt, scump inimilor noastre, care atât în trecut cât și azi, numai bine a revărsat asupra Neamului Românesc, iar azi fariseii și cărturarii zilelor noastre îi găsec vină și o caută spre moarte. Acest așezământ sfânt, care cu o răbdare îngerească, mergând pe urmele Domnului suferă azi scuipături și palme, și căruia „fariseii“ și „cărturarii“ îi cioplesc crucea: este Sfânta Noastră Biserică. — Vina ei este, că e mai sfântă, e mai vie, că e mai plină de credință, mai plină de virtuți și pentru că — după exemplul Celuia ce o a întemeiat — își ia crucea sa și merge în calea Domnului.

În zilele durerilor noastre, când ni-se aruncă în față păcate iscodite și mărturii mincinoase, să găsim răsunarea în vorbele Dlui: „Fățarnicilor“, au fiecare dintre voi nu calcă legea cea mai sfântă a iubirii aproapelui, ca să faceți, nu sufletelor un bine, ci vouă un scaun de ridicare?

1 Decembrie.

În această zi, a sărbătorit tot sufletul românesc amintirea marelui adunări din 1 Decembrie 1918, când fiii Neamului Românesc, la Alba-Iulia au hotărât, că se vor uni într-o singură țară, cu frații din România, Basarabia și Bucovina.

Am înălțat rugăciuni către Atotputernicul Dumnezeu, ca înfăptuirea acestui mare lucru, alcătuirea României Mari, să aducă pace în suflete, bine peste toți românii și o mai mare mărire a lui Dumnezeu.

Virtuțile.

Virtuțile sunt podoabele acelea, cu cari ne vom decora sufletul nostru, pentru primirea dulcelui și micului Isus, la aniversarea nașterii sale. Ce sunt virtuțile? Un filosof grec spune, că virtutea este calea mijlocie între două exagerări. Bună oară curajul este purtarea corectă, față de primejdie, drumul din mijloc între îndrăzneală și lașitate; modestia este o stare de echilibru între orgoliu și între slugărnicie. Noi creștinii, spunem că virtutea este abilitatea voinței de a face binele. Această abilitate numai cu mult exercițiu putem să o ajungem. Dacă eu odată din întâmplare sunt dreptă, atunci încă nu pot să mă socotesc în posesiunea virtuții dreptății. Atunci voi avea eu virtutea dreptății, când nu mă voi putea gândi, când nu voi putea simți și făptui altfel, decât drept. La aceasta trebuie oarecare răbdare, exercițiu consecvent și neobosit.

Să nu desnădăjduim, dacă nu putem fi de odată virtuoși. Isus, privește intențiile omului și nu succesele aceluia. În fiecare săptămână să ne însușim câte o virtute. Să ne luăm în programul săptămânei câștigarea unei virtuți. Poate nu vom reuși, complet, dar mai târziu vom observa, că virtutea nu e imposibilitate, ci este o calitate omenească. Și interesant e, că dacă exercităm o virtute, abilitatea noastră și în altă virtute crește. Bună oară, dacă eu îmi propun pe săptămâna aceasta virtutea pietății, atunci

eu mă năzuiesc, ca să am timpul trebuincios pentru Sf. slujbă și pentru rugăciuni și odată observ, că în această săptămână am exercitat involuntar virtutea hărniciei.

Cari sunt virtuțile cele mai principale? Sunt nenumărate, căci în toate activitățile noastre, noi putem avea abilitatea voinței de a făptui bine. E întrebarea, pe care să o însușim mai urgent? Pe aceea, contra căreia păcătuim mai adesea. Dacă cineva este zgărcit, să exercite prima oară virtutea milosteniei, dacă cineva este de fire mâni-oasă și iute, să se distingă în virtutea blândeței și cine trăiește în necurățenie sufletească să realizeze cerințele virtuții curățeniei.

Și vom observa, că două sau trei virtuți, fac din sufletul nostru adevărată catedrală, în care Pruncul se va simți bine și pe care El nu-o va părăsi mai mult. Aceste virtuți răspândesc în sufletul nostru mirosul scump al trandafirului și a tămâii, ce este micului Isus nespuse de plăcut.

Isuse al nostru, suntem slabi și pe Crăciunul acesta nu Ți-am putut împodobi locuința numai cu câteva virtuți! Dar Tu ești bun și nu vei disprețui acest sălaș pregătit cu atâta trudă. Și-Ți promitem Ție, că pe Crăciunul viitor vei afla în sufletul nostru o vistierie din diamantele virtuților și o minunată grădină de flori din efectele lor. Dar te rugăm, nu ne părăsi!

Dr. Irina Berinde

Creștinul de azi.

Din 2 puncte de vedere trebuie să se deosebească creștinul de azi, de creștinul vremurilor trecute, precum și spiritul timpului de azi nu seamănă cu spiritul lumii de înainte de război. Atunci am practizat credința noastră în liniște, netulburați de nimeni, sufletul nostru 'a trăit o viață sedentară, cu puține excepțiuni, când s'a manifestat o activitate oarecăreva. N'a fost de lipsă, ca să ne manifestăm.

Azi împrejurările sunt cu totul altele. Războiul a adus în materie de moralitate foarte multe rele. Ce s'a părut oamenilor păcat, mare păcat, înainte de război, azi este ceva comurt. Azi în locul vieții liniștite de înainte de război, oamenii duc o viață febrilă în tot ce este rău: în distracții, în îmbrăcăminte etc. Omul zilei de azi se gră-

bește a trăi, voiește ca în timpul scurt al vieții sale, să golească până în fund păharul bucuriilor și în graba sa cea mare uită de Dumnezeu și de suflet.

El, — omul — singur intinde spiritului răului, diavolului, teren acomodat, ca să încerce cu momelile sale pierzarea sufletelor. Doară nici când nu s'a arătat diavolul mai ademenitor, în formă mai plăcută, ca astăzi, când ni se pare, că toate s'au asociat pentru aceea, ca să omoare sau cel puțin să a doarmă conștiința noastră.

N'a fost sufletul nostru nicicând atât de periclitat, ca astăzi. Dar în fața pericolului mai mare, și noi trebuie să avem mai multe și mai bune arme de apărare. Dacă atunci, când ispitele n'au fost atât de mari, a fost destul, ca să ne împlinim datorințele noastre creștinești obișnuite, azi se cere dela noi cu mult mai mult, azi se cere, ca toate datorințele noastre creștinești să le împlinim, nu numai mai exact, dar și mai potențat. Iată întâia deosebire între creștinul de azi și creștinul trecutului.

Viața noastră sufletească a fost sedentară și acum se cere dela noi activitate, căci suntem în plin război. Aceea inactivitate din trecut a fost la timpul său, căci n'am fost atacați. Până când azi, nu este zi, nu este ceas, să nu găsim câte un apostol al credințelor greșite, cari vânează sufletul nostru, ne mai vorbind despre aceia, cari nu vreau să cunoască pe Dumnezeu, despre adoratorii „nemicului.”

Da, suntem în război; dar războiul acesta trebuie să ne servească spre bucurie, căci ne dă ocazie, ca să ne arătăm tăria noastră. Căci precum unui împărat, cu toată siguranța, îi este mai drag un soldat, care, pe câmpul de luptă, cu periclitarea vieții sale apără hotarele, decât, care cu credință,

dar în interiorul țării, în siguranță, îl servește.

Așa și creștinul de azi — dacă cu vitejie, cu tărie va apăra Biserica lui Hristos și sufletul său, va fi mai iubit de Dumnezeu, — decât acela, care netulburat de nimeni, a servit lui Dumnezeu. Iată a doua deosebire între creștinul de azi și cel de ieri.

Deci la luptă! la lupta apărării Bisericii lui Hristos! la lupta apărării mântuirii noastre! armata e mobilizată sub steagul lui Hristos și poartă numele: „Agru.”

Titu Berinde.

Scrisoarea enciclică a sfântului Părinte Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă îndreptată către Patriarhi, Primați, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adaus de Rugăciune către Maica Sfântă pentru a obține prin mijlocirea ei întoarcerea bisericilor despărțite la unitatea credinței.

O mică cânticică este aceasta și ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de orice condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la Librăria Asociațiunii Sighet.

Calendar săptămânal.

7 — 13 Decembrie 1930.

7. Dumineca XII. d. În Crucii (Ev. Luca 13, 10.) P. Ambrosie † 397
8. Luni C. Patapie
9. Marți Zem. Sf. Ana.
10. Mercuri M. Mina, Erm.
11. Joi P. Daniil stâlp.
12. Vineri P. Spiridon †. 347
13. Sâmbătă M. Eustr și soții.

